

פתרון ממ"ן 15

שאלה 1

א.תהי A קבוצה ויהיו f, g פונקציות מ- A ל- A .

הוכח שאם f אינה על A אז $f \circ g$ אינה על A .

ב.יהיו f ו- g הפונקציות הבאות מ- $\mathbb{N}$ ל- $\mathbb{N}$:

$$f(n) = \begin{cases} \frac{n+1}{2} \\ 1 \end{cases} \quad g(n) = 2n-1, \quad n \in \mathbb{N}$$

הוכח ש- g אינה על $\mathbb{N}$ אך $f \circ g$ היא על $\mathbb{N}$.

ג.תהי A קבוצה ויהיו f, g פונקציות מ- A ל- A .

הוכח שאם g אינה על A ו- f היא חד-חד-ערכית, אז $f \circ g$ אינה על A .

תשובה

א.נתון ש- f אינה על. לכן קיים $y \in A$ כך שלכל $x \in A$ מתקיים $f(x) \neq y$.

אם $f \circ g$ היא על אז, לאותו איבר y מקודם, קיים מקור ביחס ל- $f \circ g$. לכן קיים $t \in A$

כך ש- $f(g(t)) = y$. אבל אז, אם נסמן ב- x את האיבר $g(t)$ נקבל כי $f(x) = y$, דבר

העומד בסתירה להנחה המקורית. לכן $f \circ g$ אינה על.

ב.כדי להוכיח ש- g אינה על יש להראות שקיים מספר טבעי שאינו בתמונה של g . ניקח

למשל את המספר 2. אם נניח שקיים $n \in \mathbb{N}$ כך ש- $g(n) = 2$ נקבל ש- $2n-1 = 2$ כלומר

$2n = 3$ וזו סתירה כי 3 אינו מספר זוגי. לפיכך g אינה פונקציה על.

מצד שני, לכל $n \in \mathbb{N}$ מתקיים: $(f \circ g)(n) = f(g(n)) = f(2n-1) = \frac{(2n-1)+1}{2} = n$

כי $2n-1$ אי-זוגי

מכאן ש- $f \circ g$ היא פונקציה הזהות ולכן היא על.

ג.נניח ש- g אינה על A ו- f היא חד-חד-ערכית. נוכיח ש- $f \circ g$ אינה על.

מאחר ש- g אינה על, נובע שקיים $y \in A$ כך שלכל $x \in A$ מתקיים $g(x) \neq y$. אנחנו

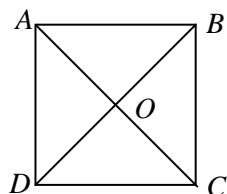
נוכיח ש- $f \circ g$ אינה מקבלת את הערך $f(y)$ (שכמובן, הוא איבר של A).

נניח בשלילה שקיים איבר $x \in A$ כך ש- $(f \circ g)(x) = f(y)$. אז $f(g(x)) = f(y)$. אבל,

מכיוון ש- f היא חד-חד-ערכית, נובע ש- $g(x) = y$ בסתירה למה שהנחנו קודם. לכן,

האיבר $f(y)$ לא נמצא בתמונה של $f \circ g$ ולכן $f \circ g$ אינה פונקציה על.

שאלה 2

יהיו A, B, C, D קדקודי ריבוע שמרכזו O , כמו באיור. ותהי f איזומטריה אשר $\{A, B, C, D\}$ היא קבוצת שבת שלה.

נתון ש- $f(C) = A$.

א. הוכח ש- $f(A) = C$ ו- O היא נקודת שבת של f .

ב. הוכח שאם $f(B) = B$ אז f היא שיקוף.

ג. הוכח שאם $f(B) = D$ אז f היא סיבוב.

ד. הוכח ש- f אינה יכולה להעתיק את B ל- A או ל- C .

תשובה

- א. מאחר ש- $\{A, B, C, D\}$ קבוצה קבועה של f , נובע ש- $f(A), f(C)$ הן שתי נקודות מתוך קבוצה זו, כך שהמרחק ביניהן שווה לאורך אלכסון הריבוע (שכן, $\overline{f(A)f(C)} = \overline{AC}$). מכאן ש- $f(A), f(C)$ הם קצוות של אחד מאלכסוני הריבוע הנתון, ומאחר ש- $f(A) = C$, נובע ש- $f(C) = A$ חייב להיות הקצה השני של האלכסון AC , כלומר $f(C) = A$. כידוע, איזומטריה שומרת מרחקים ומעתיקה קטע על קטע. לכן, במקרה שלנו, f מעתיקה את הקטע AC על הקטע $f(A)f(C)$. בפרט הנקודה O הנמצאת על הקטע AC ומקיימת $\overline{AO} = \overline{OC}$ מועתקת על-ידי f לנקודה $f(O)$ הנמצאת על הקטע $f(A)f(C)$ ומקיימת $\overline{f(A)f(O)} = \overline{f(O)f(C)}$. אבל $f(A) = C$ ו- $f(C) = A$ לכן קיבלנו ש- $f(O)$ היא בעצם אמצע הקטע AC ולכן, $f(O) = O$ כפי שרצינו להוכיח.
- ב. נניח ש- $f(B) = B$ ונסמן ב- S_ℓ את השיקוף ביחס לישר ℓ העובר דרך הנקודות D, B . אז $f(A) = C = S_\ell(A)$, $f(O) = O = S_\ell(O)$, $f(B) = B = S_\ell(B)$ כך קיבלנו שהאיזומטריות f ו- S_ℓ מתלכדות בשלוש נקודות לא קויות (A, O, C) . כידוע, שתי איזומטריות כאלה הן שוות. לכן, $f = S_\ell$.
- ג. נניח ש- $f(B) = D$ ונסמן ב- $R_{O,180^\circ}$ את הסיבוב ב- 180° סביב הנקודה O . אז $f(A) = C = R_{O,180^\circ}(A)$, $f(O) = O = R_{O,180^\circ}(O)$, $f(B) = D = R_{O,180^\circ}(B)$ כך קיבלנו שהאיזומטריות f ו- $R_{O,180^\circ}$ מתלכדות בשלוש נקודות לא קויות (A, O, C) . כידוע, שתי איזומטריות כאלה הן שוות. לכן, $f = R_{O,180^\circ}$.
- ד. אם $f(B) = A$ אז מהנתון $f(C) = A$ נקבל ש- $f(C) = f(B)$, דבר העומד בסתירה לעובדה שכל איזומטריה היא פונקציה חד-חד-ערכית. אם $f(B) = C$ אז מהשוויון $f(A) = C$ (שהוכחנו בסעיף א') נקבל ש- $f(A) = f(B)$, שוב, בניגוד לעובדה ש- f היא פונקציה חד-חד-ערכית.

שאלה 3

יהיו f, g איזומטריות של המישור. נסמן ב- f' את $g \circ f \circ g^{-1}$.

א. הוכח ש- f' היא איזומטריה ו- f' שומרת מגמה אם ורק אם f שומרת מגמה.

ב. הוכח שאם A היא נקודת שבת של f , אז $g(A)$ נקודת שבת של f' ואם B נקודת שבת של

f' , אז $g^{-1}(B)$ היא נקודת שבת של f .

ג. הוכח ש- f ו- f' הן איזומטריות מאותו סוג.

תשובה

א. אם g היא איזומטריה אז g היא פונקציה הפיכה ו- g^{-1} היא גם כן איזומטריה (ראה עמ' 46 בספר).

כמו-כן הרכבה של איזומטריות היא שוב איזומטריה (הוכח באותו עמוד בספר).

מכאן ש- $f' = g \circ f \circ g^{-1}$ היא איזומטריה, שכן, היא הרכבה של שלוש איזומטריות.

כעת נעיר שבעמוד 46, סעיף 4 מוכח שאם g הרכבה של שיקופים, אז, את g^{-1} ניתן להציג

כהרכבה של אותם השיקופים בסדר הפוך. מכאן שתמיד ניתן להציג את g ואת g^{-1}

כהרכבה של **אותו מספר** שיקופים ולכן g שומרת מגמה אם ורק אם g^{-1} שומרת מגמה.

מאחר ש- g ו- g^{-1} שומרות שתיהן את מגמת המשולשים או הופכות אותה שתיהן, הרי

שההרכבה $g \circ f \circ g^{-1}$ שמורת את המגמה אם f שומרת אותה והופכת את המגמה אם f הופכת אותה.

ב. נניח ש- A היא נקודת שבת של f . אז $f(A) = A$, לכן

$$f'(g(A)) = (g \circ f \circ g^{-1})(g(A)) = g(f(g^{-1}(g(A))))$$

$$(g \circ g^{-1} = I \text{ כי}) \quad = g(f(A))$$

$$(f(A) = A \text{ כי}) \quad = g(A)$$

מכאן ש- $f'(g(A)) = g(A)$, כלומר $g(A)$ נקודת שבת של f' .

כעת נניח ש- B נקודת שבת של f' . אז $f'(B) = B$, ואז

$$(g^{-1} \circ g = I \text{ כי}) \quad \underbrace{(f(g^{-1}(B)))}_{\text{אותו איבר}} = g^{-1}(\underbrace{g(f(g^{-1}(B))))}_{\text{אותו איבר}})$$

$$= g^{-1}[(g \circ f \circ g^{-1})(B)]$$

$$(g \circ f \circ g^{-1} = f' \text{ כי}) \quad = g^{-1}(f'(B))$$

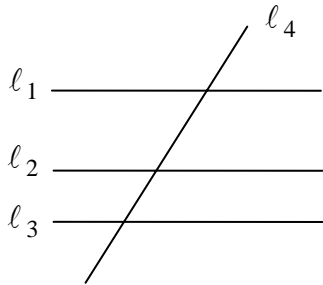
$$(f'(B) = B \text{ כי}) \quad = g^{-1}(B)$$

מכאן ש- $(f(g^{-1}(B))) = g^{-1}(B)$, כלומר $g^{-1}(B)$ היא נקודת שבת של f .

ג. בסעיף א' הוכחנו ש- f שומרת מגמה אם ורק אם f' שומרת מגמה. מסעיף ב' ידוע של f יש נקודת שבת אם ורק אם ל- f' יש נקודת שבת ואף יותר מזה, שהפונקציה g מגדירה התאמה חד-חד-ערכית בין קבוצת נקודות השבת של f לבין קבוצת נקודות השבת של f' . מאחר שכל אחד מסוגי האיזומטריות נקבע לגמרי על-ידי שמירת או היפוך המגמה ומספר נקודות השבת, הרי ש- f ו- f' הן איזומטריות מאותו סוג. (השלם בעצמך את פרטי ההוכחה עבור כל אחד מחמשת סוגי האיזומטריות).

שאלה 4

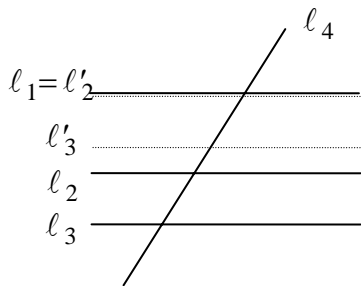
באיור מתוארים ארבעה ישרים: $\ell_1, \ell_2, \ell_3, \ell_4$ ישרים מקבילים זה לזה ו- ℓ_4 שחותך אותם.

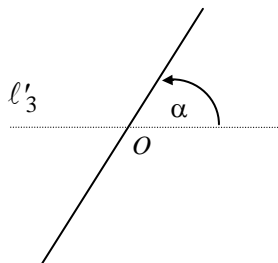
א. הוכח שההרכבה $S_{\ell_4} \circ S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_1}$ היא סיבוב.
 ב. הוכח ש- $S_{\ell_4} \circ S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_1} = S_{\ell_4} \circ S_{\ell_1} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_3}$.

תשובה

א. כידוע, תוצאת ההרכבה של שני שיקופים בעלי צירים מקבילים היא הזזה בכיוון מאונך לצירים ובמרחק שהוא כפול מהמרחק בין הצירים. אם נבחר למשל בזוג השיקופים S_{ℓ_3}, S_{ℓ_2} , אז $S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2}$ היא הזזה. אותה הזזה בדיוק מתקבלת מ- $S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2}$ אם ℓ'_2, ℓ'_3 הם ישרים מקבילים ל- ℓ_2, ℓ_3 (בסדר זה) והמרחק ביניהם שווה לזה שבין ℓ_2, ℓ_3 . אנו נבחר ℓ'_2, ℓ'_3 כך ש- $\ell'_2 = \ell_1$ ונקבל:

$$\begin{aligned} S_{\ell_4} \circ S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_1} &= S_{\ell_4} \circ (S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2}) \circ S_{\ell_1} & (\text{קיבוציות}) \\ &= S_{\ell_4} \circ (S_{\ell'_3} \circ S_{\ell'_2}) \circ S_{\ell_1} & (\text{כי } S_{\ell_2} \circ S_{\ell_1} = S_{\ell'_3} \circ S_{\ell'_2}) \\ &= S_{\ell_4} \circ (S_{\ell'_3} \circ S_{\ell_1}) \circ S_{\ell_1} & (\text{כי } \ell'_2 = \ell_1) \\ &= S_{\ell_4} \circ S_{\ell'_3} \circ (S_{\ell_1} \circ S_{\ell_1}) & (\text{שוב שימוש בקיבוציות}) \\ &= S_{\ell_4} \circ S_{\ell'_3} \circ I & (\text{כי } S_{\ell_1} \circ S_{\ell_1} = I) \end{aligned}$$

$$= S_{\ell_4} \circ S_{\ell'_3} = R_{O, 2\alpha} \quad (\text{כי הרכבת שני שיקופים בעלי צירים נחתכים היא סיבוב סביב נקודת החיתוך, בזווית כפולה מזו שבין שני צירים})$$

$$S_{\ell_4} \circ S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_1} = R_{O, 2\alpha}, \quad \text{לכן,}$$

ב. נשים לב שההרכבה $S_{\ell'_2} \circ S_{\ell'_3}$ מתארת אותה הזזה כמו ההרכבה $S_{\ell_2} \circ S_{\ell_3}$ (זו בעצם ההזזה

ההפוכה לזו שבסעיף הקודם). לפיכך :

$$\begin{aligned}
 & S_{\ell_4} \circ S_{\ell_1} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_3} = S_{\ell_4} \circ S_{\ell_1} \circ (S_{\ell_2} \circ S_{\ell_3}) & \text{(ההרכבה היא קיבוצית)} \\
 & = S_{\ell_4} \circ S_{\ell_1} \circ (S_{\ell'_2} \circ S_{\ell'_3}) & \text{(כי } S_{\ell_2} \circ S_{\ell_3} = S_{\ell'_2} \circ S_{\ell'_3} \text{)} \\
 & = S_{\ell_4} \circ (S_{\ell_1} \circ S_{\ell'_2}) \circ S_{\ell'_3} & \text{(שוב שימוש בקיבוציות)} \\
 & = S_{\ell_4} \circ (S_{\ell_1} \circ S_{\ell_1}) \circ S_{\ell'_3} & \text{(כי } \ell'_2 = \ell_1 \text{)} \\
 & = S_{\ell_4} \circ I \circ S_{\ell'_3} \\
 & = S_{\ell_4} \circ S_{\ell'_3} = R_{O,2\alpha}
 \end{aligned}$$

לכן, כתוצאה מסעיף אי, נובע ש- $S_{\ell_4} \circ S_{\ell_3} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_1} = S_{\ell_4} \circ S_{\ell_1} \circ S_{\ell_2} \circ S_{\ell_3}$.